

Igazgatói ülések

A tanácsstagok üljenek naponta Krisztus lábánál. Tanulják meg iskolájában a szelídséget és alázatosszívűséget. Táplálják magukban a szeretetet és a szánakozást azok iránt, akik hibát követnek el, mivel maguk is gyöngé, tévelygő emberek. Csak akkor cselekszik az igazságot, szeretik az irgalmasságot s szívből udvariasak – ez jellemezte Krisztus életét –, ha belátják annak szükségességét, hogy egyé váljanak Vele. Az ügyintézők ne feledjék, hogy Isten szeme előtt élnek, s hogy esendő emberek, akik hibákat követhetnek el terveikben, ha nem állnak szoros kapcsolatban Istennel, ha nem törekednek lefejtetni jellemükről minden hibát. Meg kell ütniük Isten mértékét. {5T 559.2}

Felülről jövő bölcsességre van szüksége mindenkinek, aki vezetőként szolgál. Minden tanácskozáson váljék érezhetővé Krisztus átalakító kegyelme. Krisztus Lelke a szívükre hat, a helyes öntvény szerint alakítja majd munkájukat. Lecsillapítja a lármás tetteket, s eltünteti a világiasság szentségtelen betöréseit, melyek érdessé, bírálóvá, pöffeszkedővé és vádaskodóvá teszik az embert. {5T 559.3}

A tanácsüléseken elmondanak ugyan néhány külsőséges imát, de a jelenlevők szíve csak olyan komoly, kitartó imával kerül összhangba Istennel, melyet élő hittel és alázatos, töredelmes lelkülettel ajánlanak fel Istennek. Ha az ügyintézők elzárják magukat a minden bölcsesség és hatalom Istenétől, akkor képtelenek megőrizni azt a magasztos lelkű becsületességet, melyet Isten elvár tőlük, amikor embertársaikkal bánnak. Isten bölcsessége híján a maguk lelkületét szövik döntéseikbe. Ha nem tartanak fenn kapcsolatot Istennel, Sátán kétségkívül betolakszik üléseikre, és kihasználja megszenvedettségüket. Igazságtalanságokat követnek majd el, mert nem Isten elnököl. Krisztus Lelkének kell maradandó, ellenőrző hatalommá válnia szívük és gondolataik felett. {5T 560.1}

Hívjátok magatokkal az Urat minden ülésekre. Ha tudjátok, hogy jelen van összejöveteleiteken, akkor minden határozatot lelkiismeretesen és imádkozó szívvel fontoltok majd meg. Elnyomtok minden becstelen indítékot, és egyenesség jellemzi majd minden döntéseket, akár az apró, akár a nagy horderejű ügyekben. Keressétek először Isten tanácsát, mert ez elengedhetetlen ahhoz, hogy helyesen tanácskozhassatok. {5T 560.2}

Legyetek éberek, nehogy az élet sürgése-forgása miatt elhanyagoljátok az imát, pontosan akkor, amikor leginkább szükségetek van arra az erőre, melyet az ima nyújtana. Az a veszély fenyegeti az istenfélelmet, hogy a munka túlságos szeretete kiszorítja azt szívetekből. Nagy baj az, ha megfosztjuk magunkat az erőtől és a mennyei bölcsességtől, mely csak arra vár, hogy igényt tartunk rá. Arra a felvilágosodásra van szükségetek, melyet egyedül Isten adhat. Senki sem alkalmas a dolga végzésére, csak ha rendelkezik ezzel a bölcsességgel. {5T 560.3}

Amióta a kiadóvállalat megalakult, időről időre világosságot kaptam, amikor a kiadó tanácsalanságba torkollt, s az Úr gyakran megfogalmazta az elveket, melyeket minden munkásnak meg kell valósítani. A munka korábbi szakaszában szüntelen előttünk lebegett a vezető súlyos felelőssége, s mi naponta háromszor, négyszer, ötször is kerestük az Urat mennyei bölcsességért, hogy folytonosan őrizni tudjuk Isten ügyének s választott népének érdekeit. {5T 560.4}

A legrosszabb fajta balgaság, ha kihagyjuk az Urat tanácskozásainkból, s ehelyett emberek bölcsességében bízunk. Fontos állásokban rendkívüli módon vagytok a világ világossága. Kívánjátok ellenállhatatlanul, hogy kapcsolatban álljatok a bölcsesség, a világosság és a tudás Istenével, hogy a fény közvetítői lehessetek. Fontos ügyeket kell latolgatnotok, melyek vagy elősegítik, vagy hátráltatják a jelenvaló igazság ügyének előretörését és virágzását. Hogyan tudnátok hát eljutni a helyes döntésre, arra hogy bölcs terveket szöjete, s értelmes tanácsokat adjatok, ha nem álltok kapcsolatban magatok is a minden bölcsesség és igazságos tett forrásával? Megközelítőleg sem fontoltátok meg eléggé bizottságaitok döntéseit. Közönséges beszéd, közönséges megjegyzések, mások tetteinek kitergetése – mindezek helyet találtak fontos üléseiteken. Ne feledjétek, hogy az örökkévaló Isten tanúja a tanácskozásaitoknak. Az Úr mindent látó szemmel mérlegeli döntéseiteket, s összeveti azokat szent törvényével, az igazságos tettek örök mértékével. A tanácsadók legyenek imádkozó férfiak, a hit emberei. Legyenek mentesek az önzéstől, legyenek olyan emberek, akik nem mernek a saját emberi bölcsességükre támaszkodni, hanem buzgón imádkoznak világosságért, hogy a legmegfelelőbbben intézhessék a rájuk bízott ügyeket. {5T 561.1}

Világi szempontok

Intézményeink vezetői ne a világi üzletemberek szempontjai szerint cselekedjenek. Az önző szempontok nem a mennyben, hanem a Földön születnek, ahol az a legfőbb jelszó, hogy a cél szentesíti az eszközt. Ezt az üzleti élet valamennyi ágazatában megtalálhatjuk, döntő elv ez a társadalom valamennyi rétegében, a nemzetek fontos tanácskozásain, s mindenhol, ahol nem Krisztus lelkülete uralkodik. Aki kiadóhivatalunkban, iskoláinkban vagy kórházunkban szolgál, fejlessze magában a meggondoltságot, a körültekintést, a viselkedés művészetét és a szakképzettséget. De nem szabad félretolnunk az igazságosság és az igaz tettek törvényeit. Nem szabad annak az elvnek uralkodnia, hogy mindenki a saját munkaterületét tegye sikeressé, a többi ágazattól függetlenül. Megfontoltan kell őrködnünk az összes terület érdekei felett. Vigyázzunk, nehogy belegázoljunk egymás jogaiba! A világban az üzletkötés gyakran egyúttal csalást is jelent. Ennek azonban nem szabad így lennie azok között, akik az Úr munkáját irányítják. Ne legyen a világ mértéke azok mértéke is, akik szent ügyekkel állnak kapcsolatban. {5T 561.2}

Amikor megmutatták nekem az ítélet eseményeit, azokat a könyveket, ahova az emberek tetteit jegyezték fel, láthattam, hogy intézményeinkben némelyek vallják ugyan az istenfélelmet, mégis a világ mértékéhez szabják magukat. Nem állnak szigorú összhangban Isten igaz tetteinek szent mértékével. Teljes egészében feltárták előttem az emberek egymással való bánásmódját, különösen azokét, akik Isten ügyében foglalatostkodnak. Láttam, hogy nem lenne szabad szűkmarkú, megtévesztő üzletkötéseknek történni azok között a testvérek között, akik fontos intézményeinket képviselik, mert egyazon munka különböző ágai. Mindig is tartsátok fenn a nemes, bőkezű, krisztusi lelkületet. Ne találjon helyet ügyleteitekben a fősვნყség lelkülete. Nem fejleszthetjük Isten ügyét olyan tettekkel, melyek ellenkeznek Krisztus lelkületével és jellemével. Az egyik fél önzése ugyanazt váltja ki a másiktól is. A bőkezűség és az igazi udvariasság azonban ezt a lelkületet ébreszti fel másokban is, és kivívja mennyei Atyánk tetszését is. {5T 562.1}

Nem szabad a megbízható üzleti érzékkel egy kalap alá vennünk a világi szempontokat, bár sokszor összetévesztik a kettőt. Az utóbbi önzés, bárhol élnek is vele. Az előrelátás, megfontoltság és a megbízható ítélőképesség sohasem szűk látókörű. Akinek a gondolkodását ezek irányítják, az képes áttekinteni, minden szemszögből megvizsgálni a dolgokat. A világi gondolkodásmód azonban rövidlátó: észreveszi ugyan a keze ügyébe eső tárgyakat, messzire azonban nem lát. Szüntelenül készen áll, hogy önző céljai érdekében használja ki az elébe kerülő lehetőségeket. Akik a világi szempontok szerint döntenek, azok úgy építik fel saját életük épületét, hogy kirántják az alapokat más ember alól. Azonban minden épületnek a helyes alapokra kell épülnie ahhoz, hogy valóban megálljon. {5T 563.1}

A szerzők tiszteletdíja

A szellemi munkásoknak Istentől kapott tőkéjük van. Munkájuk gyümölcse is Istené, nem pedig emberé. Ha valaki hűségesen kitölti a munkaidejét, amiért fizetést kap, akkor a munkaadó nem támaszthat további igényt rá. Ha idejének szorgalmas és alapos kihasználásával más értékes anyagot is készít kiadásra, az az övé, hogy arra fordítsa, ami szerinte a legjobban szolgálja Isten ügyét. Ha lemond mindenről, a szerény tiszteletdíjat kivéve, akkor jó munkát végzett a kiadónak, s nem szabad többet elvárni tőle. Isten nem hártotta a kiadókra, hogy mások lelkiismeretév legyenek. Nem szabad mindenáron arra törekedniük, hogy másokra kényszerítsék a feltételeiket. {5T 563.2}

A szerzők Istennek felelősek azért, hogy mire fordítják javaikat. Sok felhívás hangzik majd el még az adakozásra. Misszióterületekre kell behatolni, s ez rendkívül költséges. Akiket Isten tehetségekkel áldott meg, azoknak képességeik szerint kell felhasználniuk adottságaikat: meg kell tenniük mindent a fejlődésük érdekében. Ha az igazgatóság tagjai olyan döntést sürgetnek, hogy vallásos könyveink összes haszna a kiadótársulatot illesse, s hogy a szerzőknek a könyvek írására fordított idő és költségek megtérítésén felül le kellene mondani a forgalmazásból eredő részesedésről, akkor ez teljesíthetetlen követelés. A könyvek írói ugyanúgy szívükön viselik Isten ügyét, mint az igazgatóság tagjai. Némelyikük már az alapítás óta kapcsolatban áll a munkával. {5T 563.3}

Megmutatták nekem, hogy az írók szegény emberek, akiknek nincs más jövedelmük, csak amit szellemi munkájukért kapnak, s azt is, hogy intézményeinkben olyan vezetők vannak, akik nem együtt nőttek fel az

intézményekkel, s nem ismerik az összes utasítást, amelyet Isten időről időre adott az igazgatásra vonatkozólag. Nem építették be üzleti életükbe az igaz vallásosságot, Krisztus lelkületét. Ne léptessük hát elő mindenható hatalommá a kiadóvállalatot. Tartsuk tiszteletben az egyén tehetségét és jogait. Ha úgy rendeznék a dolgokat, hogy a tehetségek összes gyümölcsét a kiadótársulatba ruházzák be, akkor más, fontos érdekeket hagynának figyelmen kívül. {5T 564.1}

Isten minden emberre feladatot rótt. Némelyekre a pénz és a tekintély talentumait bízta, s akik szívükön viselik Isten ügyének érdekeit, azok felismerik majd Isten hangját, amikor tudatja velük, hogy mit tegyenek. Felelősnek tartják majd magukat azért, hogy ott lendítsenek a munkán, ahol szükséges. {5T 564.2}

Néhányszor felhívták a figyelmemet arra, hogy H. testvér iránt kimért, szűkkeblű lelkületet tanúsítottak Battle Creek-i munkásságának elejétől fogva. Elszomorított, amikor megtudtam ennek az okát. Szegénysége miatt kellemetlen kötelességeket ruháztak rá, s éreztették vele nincstelenségét. Intézményeink egyes vezetői rákényszerítették a feltételeiket, így azután nagyon fájdalmas lett az élete. Nem fűződniek szomorú fejezetek az élettörténetébe, ha testvérei szívélyesen, krisztusi módon bántak volna vele. Az Úr ügye legyen mentes az igazságtalanságnak még az árnyékától is, senki ne szenvedjen a legkisebb mértékben sem zsugori bánásmód miatt, vagy azért, mert kihasználják. {5T 564.3}

Az Úr minden ember érdekeit figyelembe veszi. Ő mindig is a szegények barátja volt. Érthetetlen, hogy a szent ügyekkel foglalkozók között csaknem mindenki szívéből hiányzik a krisztusi szeretet. Testvéreim, műveljétek magatokban Krisztus szeretetét! Úgy kell annak ömlenie a keresztyén szívéből, amint a patak üdíti fel áldón a pusztát, hogy a hívő megelégedést, békét és örömet árasszon mind saját, mind mások életére. „Senki sem él magának!” (Rm. 14:7) Ha a szegények elnyomásának akár a legkisebb jele mutatkozik, ha igazságtalanul bánnak velük, Isten elszámoltatja majd az elnyomót. {5T 565.1}

Ne akarjatok kicsikarni igazságtalan, egyoldalú feltételeket, akár J. vén, akár H. tanár, sem más szellemi munkások rovására. Ne kényszerítsétek őket azok feltételeinek elfogadására, akiknek fogalmuk sincs, mit jelent könyvet írni. Minden írónknak van lelkiismerete, és Istennek tartoznak számadással a rájuk bízott tőkéért, s azért, hogy mire használták azt: ne akarjatok ti lenni a lelkiismeretük. A szerzők maguknak szereztek meg a kiváltságot, hogy ők ruházzák be a javakat, amit kemény munkával kerestek. Ott, akkor és ahogyan Isten Lelke tudtukra adja. {5T 565.2}

Testvéreim, nehogy elfelejtsetek, hogy Isten ügye nemcsak a Battle Creek-i kiadóból és a többi ottani intézményből áll! Senki sem tudja jobban, mint J. testvér, hogyan jött létre a kiadó. Ő már a megalakuláskor is részt vett a könyvkiadásban – amikor a nincstelenség szorítását érezte, amikor az asztalukra kerülő étel alig volt elég az élet fenntartásához, mert lemondást kellett gyakorolniuk az étkezésben, öltözködésben ahhoz, hogy a lap élve maradjon. Ez kifejezetten szükséges volt akkor, s akik átérték azt az időszakot, azok ma is készek, hogy újra megtegyék, ha a helyzet úgy kíváná. {5T 565.3}

Nem helyes, ha azok, akik nem vették ki részüket ezekből a próbákból, hanem csak jelenlegi felvirágzásában csatlakoztak a munkához, sürgetik a régi munkásokat, hogy olyan feltételeknek vessék alá magukat, amelyeket igazságtalannak tartanak. J. testvér szereti Isten ügyét, s bármikor befekteti abba a javait, ha látja, hogy ez szükséges. Hagyjátok hát a javak elfogadásának és szétosztásának felelősségét azokra, akikre tartozik, akikre Isten a meggyőző tehetséget bízta. Istennek tartoznak felelősséggel ezekért. Se a kiadótársulat, se annak vezetői ne sajátítsák ki a szerzők döntési jogát. {5T 566.1}

Ha az igazgatóság rá tudná kényszeríteni H. és J. testvérekre a feltételeit, nem azt gondolnák-e ezek a szerzők, hogy igazságtalanul bántak el velük? Nem a kísértés ajtaja nyílna-e meg előttük, ami azután megzavarná a szeretet és a tettek összhangját? Ha az igazgatók markolnák fel az összes hasznót, az csak a munka kárára lenne, mert olyan rossz következmények sorát indítaná el, amelyek végzetesek volnának a kiadó számára. Szítaná a türelmetlenség lelkületét, amely már amúgy is felütötte fejét a tanácskozásokon. Sátán azt szeretné, hogy szűkkeblűség, nagyképszerűség szállja meg azokat, akik az igazság szent üzenetével foglalkoznak. {5T 566.2}

Azok az elvek, amelyek Battle Creek-i intézményeink működésére vonatkoznak, ugyanúgy érvényesek a munka többi területére. A következő részletek a K. testvérhez 1880. november 8-án írt levélből valók: {5T 566.3}

„Széles terület áll Isten munkatársai előtt, azonban sokan nem krisztusi egyszerűséggel akarnak dolgozni. Most jött el a munka ideje, méghozzá Isten bölcs tanácsai szerint. Ha megszentetlen életű embereket hozol missziós állomásainkra és szombatiskoláinkba, a munka pusztá formássá süllyed. Kutassátok, hogyan végezhetnétek gazdaságosan a munkát minden területen, mégpedig Krisztus egyszerűségével, s azt is, hogyan érhetitek el a legjobban az emberek szívét.” {5T 566.4}

„Az a veszély fenyeget, hogy több vállalkozásba kezdünk, mint amennyi munkát jól el tudnánk végezni, és emiatt fontos területeket hanyagolunk el. Ha annyit vállalunk, hogy semmit sem tudunk tökéletesen elvégezni, akkor rosszul terveztünk. Igen, előre kell haladnunk, de nem úgy, hogy ne tudjunk gondoskodni az összes vállalkozásról, vagy legjobb segítőink feláldozása árán tartjuk működésben a dolgokat. Ne vegyük semmibe az emberek életét és egészségét.” {5T 567.1}

„Miközben mindig készen kell állnunk, hogy kövessük a gondviselés vezetését, mégse készítsünk nagyobb terveket, mint a sikeres elvégzéshez rendelkezésünkre álló emberi segítség és anyagi javak. Nagy figyelemmel kísérjük a már működő vállalkozásokat!” {5T 567.2}

„Egyre nagyobb lehetőségek és szélesebb területek nyílnak meg előttünk, feltétlenül szélesebb látókörre van szükség azoknak a munkásoknak a kiválasztásánál és képzésénél, akik majd igyekeznek embereket elvezetni az igazsághoz. Buzdítsuk ifjú igehirdetőinket, hogy erőteljesen ragadják meg a munkát. Neveljük őket arra is, hogy egyszerűen és alaposan fejlesszék azt. Megdöbbenve látom, hogy milyen kevéssé becsülik meg némelyik fiatal igehirdetőnk, s alig bátorítják őket. Mégis közülük néhányan ragaszkodnak a munkához, s mindent megtesznek érte, önzetlenül.” {5T 567.3}

„Nem szabad bevezetnünk a kicsinyességet és a becstelen bánásmódot munkásaink fizetése terén, akár a létra alacsony, akár a magas fokán állnak... Többet kell tanúsítanunk Krisztus bánásmódjából és kevesebbet a magunkéból. Fojtsuk el csírájában a metsző bírálgatást! Minden munkásunk művelje magában az együttérzést, a szánalmat, a szeretetet. Ha Jézus nem foglalja el a szívünket, ha nem győzzük le magunkat, s ha nem Krisztust magasztaljuk, akkor népünk nem fog felvirágozni. Testvéreim, könyörögve kérlek, teljesen Istennek dolgozzatok! Ne készítsetek túl sok tervet, hanem arra törekedjétek, hogy körültekintően végezzétek el a munkát, és olyan alaposan, hogy maradandó legyen.” {5T 567.4}